

- b. Jeżeli są to autonomiczne pojęcia prawa Unii, to w jaki sposób należy ustalać, czy mamy do czynienia z „poważnym przestępstwem” lub „poważną przestępczością”?
- 3) Czy udzielenie organom publicznym dostępu do danych o ruchu i danych dotyczących lokalizacji (innych niż dane umożliwiające jedynie identyfikację) w związku z zapobieganiem, dochodzeniem, wykrywaniem i karaniem przestępstw kryminalnych może nastąpić na podstawie dyrektywy 2002/58/WE, jeżeli nie chodzi o poważne przestępstwa lub poważną przestępczość, a mianowicie, jeżeli w danym konkretnym przypadku udzielenie dostępu do tych danych – jak można przypuszczać – będzie wiązało się jedynie z pomniejszym naruszeniem w szczególności prawa do ochrony życia prywatnego użytkownika w rozumieniu art. 2 ust. b) dyrektywy 2002/58/WE?

- (¹) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), Dz.U. 2002, L 201, s. 37.
- (²) Sprawy C-203/15, Tele2 Sverige; C-698/15, Watson i in.; sprawy połączone C-511/18, C-512/18 i C-520/18, La Quadrature du Net i in.; C-207/16, Ministerio Fiscal oraz C-746/18, Prokuratuur.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln (Niemcy)
w dniu 8 kwietnia 2022 r. – Postępowanie w przedmiocie grzywny przeciwko BW**

(Sprawa C-246/22)

(2022/C 276/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Obwiniony: BW

Uczestnicy postępowania: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr

Pytanie prejudycjalne

Czy transport pustych kontenerów do [miejsca załadunku] względnie z [miejsca rozładunku] stanowi nierozdzielny element przewozu załadowanych kontenerów, tak iż przewóz pustych kontenerów jest objęty uprzywilejowaniem transportu pełnych kontenerów w zakresie, w jakim w transporcie kombinowanym są one wyłączone z przepisów dotyczących kabotażu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 19 kwietnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko GN**

(Sprawa C-261/22)

(2022/C 276/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Procuratore generale presso la Corte d'appello di Bologna, GN

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 3 i art. 3 i 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW (¹) należy interpretować w ten sposób, że nie zezwalają one sądowi wykonującemu nakaz na odmowę lub, w każdym razie, odroczenie przekazania matki mieszkającej z małoletnimi dziećmi?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 1 ust. 2 i 3 i art. 3 i 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW są zgodne z art. 7 i 24 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, również w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w kwestii art. 8 EKPC i tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich, w zakresie, w jakim nakazują one przekazanie matki powodując zerwanie więzi z małoletnimi dziećmi, z którymi ona zamieszkuje, z pominięciem best interest of the child (najlepszego interesu dziecka)?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 20 kwietnia 2022 r. – Ocidental – Companhia Portuguesa de Seguros de Vida SA/LP

(Sprawa C-263/22)

(2022/C 276/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana w pierwszej instancji i strona wnosząca skargę kasacyjną: Ocidental – Companhia Portuguesa de Seguros de Vida SA

Strona powodowa w pierwszej instancji i druga strona postępowania kasacyjnego: LP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 93/13/EWG (¹), który stanowi, że „przedstawian[e] konsumentowi warunk[i] [...] muszą zawsze być sporządzone prostym i zrozumiałym językiem”, należy interpretować w świetle motywu dwudziestego tej dyrektywy w ten sposób, że wymaga on, aby konsument miał zawsze możliwość zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy?
- 2) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG, który stanowi, że wymogiem wyłączenia kontroli warunków dotyczących głównego przedmiotu umowy jest okoliczność, że „warunki te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem”, należy interpretować w ten sposób, iż wymaga on, aby konsument miał zawsze możliwość zapoznania się z tymi warunkami?
- 3) Czy w kontekście przepisów krajowych, które zezwalają na kontrolę sądową nieuczciwego charakteru warunków umownych, które nie były indywidualnie negocjowane, dotyczących określenia głównego przedmiotu umowy: i) art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG w związku z lit. i) przykładowego wykazu, o którym mowa w ust. 3 tego artykułu, stoi na przeszkodzie temu, by w odniesieniu do umowy składkowego ubezpieczenia grupowego zakład ubezpieczeń mógł powołać się wobec ubezpieczonego na warunek wyłączający lub ograniczający ryzyko ubezpieczonego, o którym ubezpieczony nie został poinformowany i o którym nie miał on w związku z tym możliwości dowiedzieć się; ii) nawet jeśli jednocześnie, w przypadku niewykonania obowiązku powiadomienia i przekazania informacji o warunkach umownych przepisy krajowe nakładają na ubezpieczającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej ubezpieczonemu, co jednak nie stawia ubezpieczonego w sytuacji, w jakiej znajdowałby się, gdyby ochrona ubezpieczeniowa istniała?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 26 kwietnia 2022 r. – CK/Familienkasse Bayern Nord

(Sprawa C-284/22)

(2022/C 276/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Sozialgericht Nürnberg